

maal — hvad Statsrevisionen ogsaa indrømmer — ikke staar i umiddelbar Forbindelse med Revisionen af Statsregnskabet for det enkelte Aar, maa den Brevvevling, som herom har fundet Steb imellem Finantsministeren og vedkommende Statsrevisor, dog siges at have saa megen almindelig Interesse og faaledes at belyse Spørgsmaalet fra modsatte Synspunkter, at Udvalget tror at burde henlede Opmærksomheden paa samme. Udvalgets Flertal skal dog tilføie, at medens den ærede Statsrevisors Iver for Sagen fortjener Paaskjønnelse, vilde det uden Tvivl have været rigtigere, om hans Bemærkninger angaaende den nævnte Loos Fornøjelse havde været rettede ikke umiddelbart til Ministeriet, men derimod til Rigsdagen, for hvilken Revisorernes Bemærkninger ved Statsregnskabet jo ifølge Grundlovens § 50 nærmest blive at forelægge.

I. A. 3. Bygninger under Domænebestyrelsen (S. 19, 22 og 24). Til en Afhændelse af Civiletatens Materialgaard, som i det foreliggende Regnskabsaar fremtræder med et lille Understus, og af det kongelige Hømagasin, som findes opført uden Indtægt, men som isøvrigt begge maa anses for verdifulde Eiendomme, synes der ved en Række Finantslove at være givet Udsigt. Vedkommende Statsrevisor har derfor forespurgt, hvorfor Finantsministeriet ikke har forsøgt en Realisation, og den samlede Statsrevision minder, i Anledning af Ministeriets undvigende Svar, om, at det i sin Tid kun mod et betydeligt Offer lykkes at faae fuldstændig Raadighed over Materialgaarden. Finantsministeriet giver i sit Svar først en kortfattet Fremstilling af de Forhandlinger, som i denne Anledning i en længere Aarrække have været førte dels med Krigsministeriet, dels med Civillisten (indtil 1866), dels med Københavns Magistrat, tilbøielig ogsaa med Havnevesenet og Bestyrelsen for Kongens Bryghus, hvilke sidste Forhandlinger ikke førte til Noget. Ministeriet finder det derefter lidet formaalstjenligt for Tiden at gjenoptage Planen til Salget, og er tilfands at afvente Resultaterne af den paabegyndte Revision af Hærloven og de Forandringer, som den ny Hærlov muligvis kan medføre med Hensyn til de militære Bygningers Benyttelse, idet den Omstændighed, at Civiletatens Materialgaard da endnu er i Statens Eie, vil kunne blive af væsentlig Betydning med Hensyn til et forstandigt og for Statskassen fordelagtigt Arrangement af samtlige vedkommende Forhold. Statsrevisionen anslaaer det Offer, som der af Statskassen allerede er bragt for et Formaal, hvis Opnaaelse mulig endnu længe vil lade vente paa sig, til en Pengesværdi af mindst 72,000 Kroner; og Udvalget maa beklage, at et saa stort Offer ikke hidtil har kunnet komme det Formaal til Gode, for hvis Skyld det er bragt.

§ 3. Renter af Statsaktiverne.

Lønningsstillæg til Betjente ved Statsjernvejene (S. 27—28). Det synes at have været en Forudsætning ved Afstemningen over den Bevilling, hvorved de omhandlede Lønninger bleve forhøiede, at Indenrigsministeren vilde lade de lavere Betjente, som havde faaet Tillæg i Finantsaaret 1873—74, med Bibehold af dette Tillæg oppebære en forholdsvis Del af den ny Lønningsforhøielse. Indenrigsministeren har imidlertid ved dennes Fordeling set bort fra den Forudsætning, som vist nok maatte siges at ligge til Grund for Afstemningen. Et Spørgsmaalet om Lønningsstillæg for 1874—75 for Statens øvrige Embeds- og Bestillingsmand bortfaldt som Følge af Uenighed mellem Regjering og Rigsdag om Ydelsesmaaden, kan næppe tilstrækkelig begrunde Ministerens Fravigelse af den forudsatte Fordelingsmaade.

Dampskibsforbindelsen imellem Frederikshavn og Østeborg (S. 28—33). Udvalget skal, da Forretningens endnu maa siges at befinde sig paa Forsøgets Stadi, for Tiden indskrænke sig til at udtale sin Tvivl om, at der med Hensyn til Fordelingen af Omkostningerne ved Driften af denne Dampskibsforbindelse har fra første Færd været truffet betimelig Aftale med den svenske Poststyrelse.

Forrentningen af Udgifterne til Statens Jernvej (S. 36—40). Fra Indenrigsministeriet har Statsrevisionen modtaget en Opgjørelse over Udgifterne for Statskassen ved Anlægget og Driftskjørelsen af de forskellige ved Udgangen af Finantsaaret 1874—75 i deres hele Udstrækning i Drift satte Statsbanestrekninger m. m. Ifølge denne Meddelelse forrentes den samlede Udgift med næsten 2,9 pCt. eller, dersom kun den halve Expropriationsgodtgjørelse bringes med i Beregning, med lidt over 3,02 pCt.